

ЛІТЕРАТУРА

1. Захарченко П.В. Дослідження динаміки складових індексу конкурентоспроможності подорожей і туризму України в рейтингу країн світу / П.В. Захарченко, Н.І. Бабіна // збірник «Економічний вісник ЗНТУ», листопад, 2017.
2. Мальська М. П. Економіка туризму / М. П. Мальська, М. Й. Рутинський, С. В. Білоус, Н. Л. Манидюк. – К.: «Центр учебової літератури», 2014.

Якимова Олена,
студентка 3 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **Леміш К. М.,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА В УКРАЇНІ

Актуальність теми. Земельна реформа є надзвичайно важливою для України, тому вона має удосконалуватися. Ще здавна та по сьогодення актуальним залишається питання ефективності використання землі для розвитку аграрного сектору економіки. Актуальність даної теми зумовлена тим, що завдяки земельній реформі у країні буде створено системи земельних відносин на основі забезпечення рівноправної власності на землю як для громадян, так і для юридичних осіб, територіальних громад, а також для держави.

Ступінь досліджуваності проблеми. Через надзвичайну актуальність серед науковців не згасають дискусії щодо питання реформування земельних відносин. Питання проведення і шляхи завершення земельної реформи в Україні досліджено П. Гайдуцьким, П. Саблуком [4], М. Федоровим, А. Третяком та іншими. Багато українських науковців, предметом дослідження яких являється ефективність використання земельних ресурсів, державне управління земельною сферою, а також процес формування земельних відносин вважають, що в Україні відсутні умови для реалізації громадянами права власності на землю, яка б забезпечувала високий рівень ефективності землеробства [5]. Також питанню реформування земельних відносин присвятили свої праці А. Мірошніченко, В. Носик, Т. Саркісова, В. Сидор, Н. Ісаchenko, Т. Коваленко, В. Кудінова та інші.

Мета дослідження. Метою є наукові пошуки, які спрямовані на вирішення важливих проблем функціонування та подальшого розвитку і удосконалення сфери земельних відносин, а також виявлення центральних проблем, які виникають під час проведення земельної реформи.

Сутність дослідження. Земля завжди була і буде головним національним багатством і своєрідним природним ресурсом і одним з основних факторів економічного розвитку і процвітання нашої країни. Тож перебудова аграрного сектора пов'язана в першу чергу зі змінами у сфері земельної власності. Земельна реформа є досить тривалим процесом, який вимагає насамперед вдосконалення земельного законодавства. Ще на

Бердянський державний педагогічний університет

початку дев'яностих років було визнано необхідність реформування земельних відносин в Україні.

«Земельні відносини» в Земельному кодексі України (ст. 2) – це суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження землею» [2; 3]. Зважаючи на це, завдання регулювання земельних відносин є одним з найважливіших завдань економічних реформ, які реалізуються в Україні. Стабільність та безпека держави, а також успіх соціально-економічних перетворень залежать насамперед від політики у сфері земельних відносин.

Рівень розвитку земельних відносин в Україні не відповідає ринковим умовам [1]. А виходячи з цього можна сказати, що без заочення землі в ринковий обіг не буде досягнута кінцева мета земельної реформи, а саме – економічно ефективне використання земель.

Наявність чималого комплексу правових, фінансових, організаційних, та інших проблем створює загрозу для подальшої долі земельної реформи та породжує суспільне невдоволення державною політикою в земельній сфері. Виходячи з цього нагальними кроками в напрямку динамічного розвитку земельних відносин повинні стати:

- запровадження "прозорого" механізму реалізації земельних ділянок;

- створення державного фонду земель сільськогосподарського призначення;

- створення електронного земельного реєстру, який би забезпечив доступ до детальної інформації про об'єкти земельної власності;

- поліпшення організації та підвищення якості адміністративних послуг у сфері земельних ресурсів;

- звільнення від плати землекористувачів за земельні ділянки, на яких ведуться роботи щодо покращення їх стану; компенсації сільськогосподарським товароворобникам недоодержаної частки доходу внаслідок консервації малопродуктивних і забруднених земель тощо.

Основні висновки. Земельна реформа займає важоме місце в системі соціально-економічних перетворень. Земельні відносини, які склалися нині в Україні, потребують термінових заходів щодо їх вдосконалення. Має бути вжитий цілий комплекс заходів, які будуть охоплювати всі рівні галузевого законодавства, передбачати оптимізацію всіх його ланок і підсистем, і як результат – забезпечувати максимальну ефективність земельної реформи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильєв С.В. Земельна реформа в Україні: аналіз результатів і перспективи / С.В. Васильєв // Вісник Дніпропетровського державного аграрного університету : зб. наук.-техн. праць. – 2010. – № 1. – С. 152-155.

2. Земельний кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768-III (редакція від 03.04.2016 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>

3. Земельний кодекс України: Наук.-практ. коментар / За заг. ред. В.І. Семчика. – К.: Ін Юре, 2003. – 676 с.

4. Саблук П. Т. Розвиток земельних відносин в Україні. / П.Т.

Збірник тез наукових доповідей студентів. Том 3. Природничі науки

Саблук. – К.: ННЦ IAE, 2006.– 396 с.

5. Юрченко А. Стан земельної політики в Україні / А. Юрченко : матеріали круглого столу ["Стан і стратегія сучасної земельної політики в Україні"], (Київ, 21 трав. 2009 р.). – К. : Либідь, 2009. – С. 75–85.